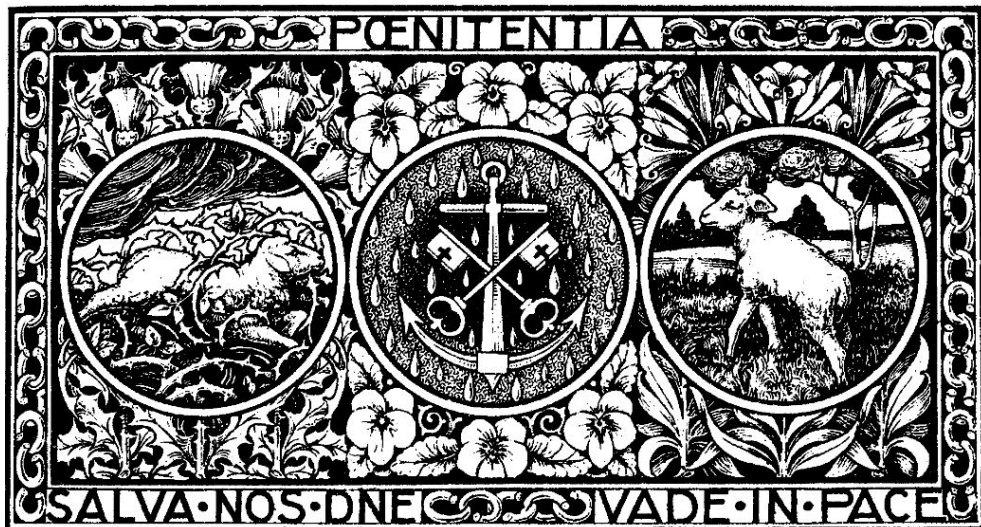

BIULETYN INFORMACYJNY
BRACHTWO KAPLAŃSKIE ŚW. PIUSA X
Przeorat pw. Niepokalanego Serca NMP
w Gdyni
Porządek nabożeństw
Marzec A. D. 2025

O konieczności i celach Wielkiego Postu.

Drodzy Wierni! w miesiącu marcu zaczyna się się okres Wielkiego Postu, okres przygotowania do najważniejszych świąt w roku liturgicznym, mianowicie do Wielkiego Tygodnia oraz Wielkanocy. Okres ten ma charakter pokuty, która wyrażana jest brakiem kwiatów na ołtarzu, brakiem radosnego Gloria in excelsis, również radosne Alleluja znika z Mszy i brewiarza. Kapłani przywdziewają fioletowe szaty liturgiczne. To wszystko, jak sama nazwa tego okresu wskazuje, kojarzy się nam nieprzyjemnie, wymaga pewnych wyrzeczeń i ofiar, które powinniśmy podjąć. Wiemy, że należy podejmować pewne praktyki pokutne. Natomiast mniej już dla nas jasna okazuje się często motywacja i cel owych praktyk. Wiadomo, że warto, a nawet należy coś zrobić. Pytanie tylko, po co?

Niektórzy czynią to, aby udowodnić sobie i innym, że jednak stać ich na odrobinę heroizmu.

Pewna anegdota pokazuje bardzo dobrze zjawisko niezrozumienia celu Wielkiego Postu. Pewnego dnia ojciec próbował zachęcić swoje dzieci, aby zamiast rezygnacji ze słodyczy w Wielkim Poście, stawily czoła jakiemuś poważniejszemu wyzwaniu. Jeden z synów oznajmił, że nie będzie się bił z rodzeństwem. W połowie postnego okresu tato zapytał go, jak sobie radzi z wypełnieniem przyrzeczenia. „Idzie mi nieźle – odpowiedział chłopiec – ale wiesz co Tato, nie mogę się już doczekać Wielkanocy”.

Ta anegdota ukazuje pewne nieporozumienie związane czasami z naszymi wielkopostnymi wysiłkami. Obok nieprzyjemnej konieczności odmówienia sobie tego, co lubimy, z góry zakładamy, że to tylko tymczasowe zabiegi. Pragniemy wytrzymać w rezygnacji do Wielkanocy, a później znowu wrócić do starego życia. Takie wyrzeczenia rozmaicie nam wychodzą. Jeśli walecznie trwamy, zwalczając zakusy, czujemy się dumni i zadowoleni z siebie. Ale jeśli pomimo „silnej woli” ulegamy „pokusie” i nie wypełniamy postanowienia, od razu pojawia się frustracja i zwątpienie. Traktujemy całą sprawę niezwykle ambicjonalnie, bo naszej intencji brak duchowej dojrzałości.

Pojmowanie celu Wielkiego Postu w ten sposób wydaje się ciężarem i czymś niezwykle przykrym. Powoduje dodatkowo, że religię katolicką kojarzy się z czymś wrogim ludzkiej naturze i nieznośnym. Wielu ludzi tak uważa, nie rozumiejąc dlaczego post, dlaczego przekazania i pewne praktyki, są nam potrzebne. Takie błędne, jednostronne pojmowanie pokuty prowadzi do zniechęcenia i zwątpienia. A zwątpienie wynika stąd, że nie rozumiemy czemu mają służyć te wszystkie praktyki pokutne w tym okresie. Wielki Post to nie okres pokazania innym, że potrafimy czegoś sobie odmówić, dla samego faktu odmówienia. To także nie jakiś sport ekstremalny, w którym należy się prześcigać, aby pokazać, jacy to my nie jesteśmy wspaniali i jak wiele sami możemy zrobić.

Na czym więc polega Wielki Post i jaki jest jego cel? Aby móc to zrozumieć, musimy pamiętać o kondycji człowieka. Z jednej strony

człowiek otrzymał od Chrystusa Pana możliwość zbawienia, ale z drugiej natura człowieka pozostaje zraniona grzechem pierworodnym i tkwią w niej tego skutki: pewna skłonność do grzechu, łatwość w czynieniu zła... Post ma na celu przeciwdziałać tym skłonnościom. To, co grzech pierworodny w nas zepsuł, post ma z pomocą łaski Bożej, choć w jakimś stopniu, naprawiać. Potrzebujemy przywrócenia harmonii w funkcjonowaniu naszych władz (rozumu, woli, uczuciowości). Wyższe władze duszy powinny panować nad niższymi, a to co w nas duchowe nad pożądlivością ciała.

Inaczej mówiąc Wielki Post polega na walce z naszymi głównymi wadami. Ćwiczenia jakie wykonujemy i postanowienia jakie podejmujemy mają za cel dopomóc nam nasze wady zwyciężać i wzmacniać naszą wolę w pracy nad zdobywaniem cnót. Wzmocnienie woli jest bardzo ważne. Im ona silniejsza, tym łatwiej przychodzi nam wybierać dobro, a unikać zła. Tylko silna wola jest zdolna okazywać posłuszeństwo rozumowi poznającemu dobro. Bez silnej woli nie sposób nie ulegać pokusom jakie mogą się pojawić.

Warto również pamiętać o ważnej rzeczy, która często jest zapominana, a mianowicie o różnicy między umiarkowaniem a umartwieniem (właściwą pokutą). Umiarkowanie to cnota, która polega na zachowaniu właściwej miary we wszystkim co dobrego robimy i z czego w dobrym celu korzystamy. Powinniśmy ją zawsze praktykować, niezależnie od okresu liturgicznego, chyba że podejmujemy jakieś praktyki pokutne. Umiar więc polega zasadniczo tylko na unikaniu zarówno braku, jak i nadmiaru.

Umartwienie (czyli właściwa pokuta – wyrzeczenie) to również cnota polegająca na rezygnacji z rzeczy dozwolonej i godziwej na pewien czas lub na stałe. Celem jest jednak nie tyle zachowanie równowagi pomiędzy brakiem i nadmiarem, ile wynagrodzenie Bogu za grzechy, bądź uwolnienie się z jakiejś wady, wzmocnienie swej woli... Pokuta może polegać na czasowym braku czegoś dobrego (np. post ścisły), albo na jakimś nadmiarze (np. więcej modlitwy niż wymaga Kościół). Z tego wynika jasno, że pokuta to coś zalecanego, ale jednak dobrowolnego (chyba że jest nakazana, jak w środę popielcową). Nie pokutuje ktoś, kto mówi, że przestaje kraść,

zdradzać żonę lub męża itd., gdyż do tego jest zobowiązany zawsze. Podobnie, nie pokutuje ktoś, kto mówi, że w Wielkim Poście nie będzie się upijał. Choć to dobre postanowienia, ale nie wyczerpują znamion pokuty, gdyż do wierności małżeńskiej czy umiarkowania w jedzeniu i picu jesteśmy zobowiązani zawsze.

Inaczej mówiąc, umartwienie (pokuta, post) ma za cel odmówienie sobie rzeczy dozwolonej i dobrej, aby zadośćuczynić Bogu, wzmocnić swą wolę i osłabić swe wady, umocnić cnoty. Wyrzeczenia mają wprowadzić ład i harmonię w nasze pragnienia i używanie dóbr; mają przywrócić porządek zburzony przez grzech pierworodny, którego skutki (osobiste grzechy i nabyte złe skłonności) nosimy w sobie.

Taki jest cel Wielkiego Postu, widzimy, że jest to coś pozytywnego, mianowicie uzyskanie większego panowania nad sobą, czyli prawdziwej wolności. Zbawiciel w Ewangelii według św. Jana mówi: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu”. Święty Paweł mówi również o tym w Liście do Rzymian: „Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komuś dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości?”. Tak więc gdy ulegamy nieuporządkowanym podszeptom naszej natury, stajemy się niewolnikami naszych grzesznych skłonności. Nie potrafimy im powiedzieć: „nie!”. Praktyki wielkopostne mają za cel, uwolnić nas z tej niewoli, z tej uległości naszym wadom i słabościom, przywrócić słuszny porządek, uczynić nas panami samych siebie.

W zależności od konkretnych praktyk, jakie podejmujemy spróbujemy przywrócić harmonie w konkretnej dziedzinie naszego życia. Głównymi praktykami, ćwiczeniami Wielkiego Postu są: post, modlitwa i jałmużna. Do tych najważniejszych ćwiczeń Wielkiego Postu możemy sprowadzić wszystkie indywidualne wyrzeczenia i ofiary jakie podejmujemy. W tych trzech praktykach zawarte są pozostałe.

Drodzy Wierni, podejmijmy dobre postanowienia na ten okres, postanowienia, które spowodują naszą poprawę i będą owocowały długo po zakończeniu postu.

Z błogosławieństwem kapłańskim
ks. Krzysztof Gołębiewski

* * *

AKTUALNOŚCI

* Comiesięczne terminy

Spotkanie Krucjaty Eucharystycznej odbędzie się w sobotę 15 marca. Początek po Mszy św. o godz. 9.00.

Kolejne **spotkanie apologetyczne** dla młodzieży odbędzie się we wtorek **11 marca**. Po wieczornej Mszy św. i różańcu, spotkamy się w sali wykładowej pod kościołem. Zapraszam serdecznie wszystkich zainteresowanych w wieku od 12 do 18 lat.

Kolejne zaś **nauki stanowe** w naszym gdyńskim kościele odbędą się w czwartek (**20 III**) dla mężczyzn, a tydzień później w czwartek (**27 III**) dla niewiast. Nauki będą głoszone po wieczornych Mszach św. w sali wykładowej.

* Rekolekcje wielkopostne

Rekolekcje wielkopostne w naszym przeoracie wygłosi ks. Konstantyn Najmowicz, one będą już w kwietniu w dniach 4 – 6 kwietnia. Dokładny plan będzie podany później.

* * *

KRYZYS W KOŚCIELE OKIEM WYTRAWNEGO TEOLOGA

(ciąg dalszy rozważań na temat kryzysu w Kościele
według ks. Mateusza Gaudrona FSSPX)

Czy wolno otrzymywać sakramenty według nowych obrządków?

Z powodu wyżej wspomnianych braków (zob. poprzedni numer) nie powinno się otrzymywać sakramentów w nowych, ale

jedynie w starych obrządkach, gdyż tylko te są godne i z pewnością ważne.

Normalnie nie jest dozwolone przyjmowanie sakramentów w formie, która jest w jakikolwiek sposób wątpliwa. Wyjątkiem są sakramenty dla osób umierających, jeśli nie jest możliwe sprowadzenie w odpowiednim czasie księdza wiernego Tradycji.

*** Lektura z Brewiarza na środę popielcową**

Kazanie świętego Augustyna Biskupa.

Jasne jest, że te przykazania kierują całą naszą intencję ku radościom wewnętrznym, abyśmy szukając nagrody na zewnątrz, nie upodobnili się do tego świata i żebyśmy nie utracili przyrzeczonej szczęśliwości, o tyle trwalszej i silniejszej, o ile bardziej jest wewnętrzna, poprzez którą wybrał nas Bóg, abyśmy się stali podobnymi do obrazu Jego Syna. A w tym rozdziale szczególnie należy zauważyć, że może zachodzić chęłpienie się nie tylko z blasku rzeczy cielesnych i z ich przepychu, ale nawet z samych brudów, pożałowania godnych. A jest to o tyle niebezpieczniejsze, o ile innych uwodzi pod pozorem służby Bożej.

Kto przeto wyróżnia się nieumiarkowaną dbałością o ciało i odzienie albo zbytkownością w pozostałych rzeczach, ten łatwo może być uznany za zwolennika światowego przepychu i nikogo nie zwiedzie podstępny obrazem świętości. Kto natomiast w wyznawaniu chrześcijaństwa zwraca na siebie oczy ludzi niezwykłym niechlujstwem i brudem, czyniąc to dobrowolnie, a nie znosząc tego z konieczności, to na podstawie innych jego czynów można poznać, czy czyni to z pogardy dla zbytku, czy też z jakiejś ambicji. Dlatego Pan nakazał strzec się wilków pod owczą skórą. Powiedział: Po ich owocach poznacie ich.

Gdy bowiem z powodu jakichś prób zacznie im brakować tych rzeczy albo im tego odmówią, co pod tą pokrywką osiągnęli albo osiągnąć pragną, wtedy nieodparcie okaże się, czy są wilkami w owczej skórze, czy prawdziwymi owcami. Albowiem chrześcijanin nie powinien zbytnim strojem zwracać spojrzenia ludzi dlatego, że owego skromnego i koniecznego ubrania często także kłamcy

używają, aby oszukać nieostrożnych. A więc i te chrześcijańskie owce nie powinny zdejmować z siebie swych skór, chociaż niekiedy okrywają się nimi wilki.

* * *

KALENDARZ LITURGICZNY na marzec A. D. 2025

1 sob. Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny w sobotę, 4 kl.,
Pierwsza sobota miesiąca ku czci Niepokalanego Serca N.M.P.

2 niedz. Niedziela Pięćdziesiątnicy, 2 kl.

3 pn. dzień feriałny, 4 kl.

4 wt. św. Kazimierza, Wyznawcy, 3 kl., wsp. św. Lucjusza I, Papieża i Męczennika (Zapusty)

5 śr. **Środa Popielcowa, 1 kl.**

6 czw. dzień feriałny, 3 kl., wsp. śś. Perpetui i Felicyty, Męczennic, *Pierwszy czwartek miesiąca ku czci Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najwyższego Kapłana, modlitwa za kapłanów i o powołania kapłańskie*

7 pt. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Tomasza z Akwinu, Wyznawcy i Doktora Kościoła, *Pierwszy piątek miesiąca ku czci Najśw. Serca Jezusa*

8 sob. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Jana Bożego, Wyznawcy (*P.P. W diec. pelplińskiej: Roczn. pośw. Bazyliki kat. w Pelplinie, 1 kl.*)

9 niedz. 1. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

10 pn. dzień feriałny, 3 kl., wsp. śś. Czterdziestu Męczenników

11 wt. dzień feriałny, 3 kl.

12 śr. Środa Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Grzegorza Wielkiego, Papieża, Wyznawcy i Doktora Kościoła

13 czw. dzień feriałny, 3 kl.

14 pt. Piątek Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl.

15 sob. Sobota Suchych Dni Wielkiego Postu, 2 kl., wsp. św. Klemensa Marii Hofbauera (Dworzaka), Wyznawcy

16 niedz. 2. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 17 pn. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Patryka, Biskupa i Wyznawcy
- 18 wt. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Cyryła Jerozolimskiego, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła
- 19 śr. **Św. Józefa, Oblubieńca N.M.P., Wyznawcy i Patrona Kościoła Katolickiego, 1 kl.**, wsp. ferii Wielkiego Postu
- 20 czw. dzień feriałny, 3 kl.
- 21 pt. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Benedykta, Opata
- 22 sob. dzień feriałny, 3 kl. (*P.P. W diec. pelplińskiej: wsp. św. Katarzyny Wastaneńskiej (Szwedzkiej), Dziewicy*)

23 niedz. 3. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 24 pn. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Gabriela Archanioła
- 25 wt. **Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie, 1 kl.**, wsp. ferii Wielkiego Postu
- 26 śr. dzień feriałny, 3 kl.
- 27 czw. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Jana Damasceńskiego, Wyznawcy i Doktora Kościoła
- 28 pt. dzień feriałny, 3 kl., wsp. św. Jana Kapistrana, Wyznawcy
- 29 sob. dzień feriałny, 3 kl.

30 niedz. 4. Niedziela Wielkiego Postu, 1 kl.

- 31 pn. dzień feriałny, 3 kl.

Porządek Mszy św. w naszym kościele przeoratorowym na kolejne tygodnie podawany będzie w kruchcie kościoła oraz można go będzie znaleźć w internecie: na stronie gdyńskiego przeoratu: <https://gdynia.fsspx.pl>

